Rev. 4:1-11

1a Μετὰ ταῦτα
εἶδον

b καὶ ἰδοὺ
θύρα ἠνεῳγμένη
ἐν τῷ οὐρανῷ,

c καὶ ἡ φωνὴ λαλούσης
ἡ πρώτη μετ᾽ ἐμοῦ
ἣν ἤκουσα
ὡς σάλπιγγος

d λέγων

e Ἀνάβα
ὧδε

f καὶ δείξω ἃ
σοι δεῖ
γενέσθαι
μετὰ ταῦτα.

2a εὐθέως
ἐγενόμην
ἐν πνεύματι,

b καὶ ἰδοὺ
θρόνος ἔκειτο
ἐν τῷ οὐρανῷ,

c καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον
καθήμενος

3a καὶ ὁ καθήμενος
ὅμοιος
ὁράσει
λίθῳ
ἰάσπιδι
καὶ σαρδίῳ,

b καὶ ἶρις
κυκλόθεν τοῦ θρόνου

ὅμοιος
ὁράσει
σμαραγδίνῳ.

4a καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου

θρόνους
εἴκοσι τέσσαρες

b καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους

πρεσβυτέρους
εἴκοσι τέσσαρας
καθημένους
περιβεβλημένους
ἐν ἱματίοις
λευκοῖς

c καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν

στεφάνους
χρυσοῦς

5a καὶ ἀστραπαὶ ἐκ τοῦ θρόνου
καὶ φωναὶ ἐκπορεύονται
καὶ βρονταί

b καὶ λαμπάδες
ἑπτὰ ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
πυρὸς
καιόμεναι

c ἅ εἰσιν τὰ πνεύματα
ἑπτὰ
τοῦ θεοῦ

6a καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
ὡς θάλασσα
ὑαλίνη
ὁμοία
κρυστάλλῳ

b Καὶ ἐν μέσῳ
τοῦ θρόνου
καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου
ζῷα
τέσσαρα
γέμοντα ὀφθαλμῶν
ἔμπροσθεν
καὶ ὄπισθεν

7a καὶ τὸ ζῷον ὅμοιον
τὸ πρῶτον λέοντι

b καὶ ζῷον ὅμοιον
τὸ δεύτερον μόσχῳ

c καὶ ζῷον ἔχων τὸ πρόσωπον
τὸ τρίτον ὡς ἀνθρώπου

d καὶ ζῷον ὅμοιον
τὸ τέταρτον ἀετῷ
πετομένῳ

8a καὶ ζῷα γέμουσιν ὀφθαλμῶν
τὰ τέσσαρα κυκλόθεν
ἓν καθ᾽ ἓν καὶ ἔσωθεν
αὐτῶν
ἔχων ἀνὰ πτέρυγας
ἕξ

b καὶ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν
οὐκ
ἡμέρας
καὶ νυκτὸς

c λέγοντες

d κύριος Ἅγιος ἅγιος ἅγιος
ὁ θεὸς
ὁ παντοκράτωρ
ὁ ἦν
καὶ ὁ ὢν
καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 καὶ
ὅταν τὰ ζῷα δώσουσιν δόξαν
καὶ τιμὴν
καὶ εὐχαριστίαν
τῷ καθημένῳ
ἐπὶ τῷ θρόνῳ
τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων

10a οἱ πρεσβύτεροι πεσοῦνται
εἴκοσι τέσσαρες ἐνώπιον τοῦ καθημένου
ἐπὶ τοῦ θρόνου

b καὶ προσκυνήσουσιν
τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων

c καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους
αὐτῶν
ἐνώπιον τοῦ θρόνου

d λέγοντες

11a εἶ Ἄξιος
ὁ κύριος
καὶ ὁ θεὸς λαβεῖν τὴν δόξαν
ἡμῶν, καὶ τὴν τιμὴν
καὶ τὴν δύναμιν

b ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα

c καὶ διὰ τὸ θέλημά
σου
ἦσαν

d καὶ ἐκτίσθησαν